

## Выканаем указанні вялікага Сталіна\*)

Таварышы, на гэтай нарадзе сабраліся ордэнаносцы, стаханаўцы, знатныя людзі нашай савецкай калгаснай зямлі.

Сабраліся для таго, каб разам з лепшымі людзьмі Заходняй, Чэрнігаўскай, Калінінскай абласцей, разам з урадам БССР і Цэнтральным Камітэтам КП(б)Б абмеркаваць практычныя задачы, якія выцякаюць для Савецкай Беларусі з рашэння Цэнтральнага Камітэта нашай партыі і ўрада аб нячорназемнай паласе, з указанняў нашага правадыра і настаўніка таварыша **Сталіна**. (Апладысменты).

Я не буду гаварыць аб тых задачах і аб той велізарнай рабоце, якія нам прадстаўляюць на 1936 г. Не буду гаварыць таму, што на гэтай нарадзе былі выдатныя выступленні тт. Галадзёда, Чарвякова, Бэнэка, Картукова і, у асаблівасці, дэлегатаў—работнікаў калгасаў, брыгадзіраў, старшынь калгасаў, трактарыстаў, стаханаўцаў па рамонту трактароў, калгасніц, аграномаў, вучоных. Пасля выдатных прамой знатных людзей калгасаў Беларусі не прыходзіцца многа гаварыць.

Каму-ж ведаць лепш, як трэба сёння працаваць у калгасе, як узначыць ураджайнасць калгасных палёў, як на трактары не толькі выконваць, але і перавыконваць нормы, калі не самому старшыні калгаса, брыгадзіру, стаханаўцу, трактарысту, паляводу—знатным людзям калгасаў?

У каго-ж вучыцца нам, кіраўнікам, як лепш працаваць, як выконваць указанні таварыша **Сталіна**, калі не ў вас, рабочых, калгаснікаў, якія робяць вялікую справу сацыялістычнага будаўніцтва?

Дабівацца высокіх паказчыкаў ураджайнасці непасрэдна на полі, у калгасах і саўгасах, у брыгадах, на сваіх участках, перавыконваць нормы ў рабоце трактара, малатарні, ільнацерабілкі і іншых машынах—гэта значыць рабіць вялікую справу ўмацавання сацыялізма ў Савецкай Беларусі, на заходніх рубяжах нашага вялікага Савецкага саюза. (Бурныя апладысменты).

Таварышы, вас, людзей справы, якія сваімі ўласнымі рукамі дабіваюцца выдатных паказчыкаў у сельскай гаспадарцы, мы сабралі для таго, каб абмеркаваць, як выканаць указанне таварыша **Сталіна**—давесці ў бліжэйшыя 3—4 гады штогоднюю вытворчасць хлеба да 7—8 мільярдаў пудоў.

А раз таварыш **Сталін** сказаў, каб мы мелі 7—8 мільярдаў пудоў хлеба, то гэта справа, безумоўна, будзе выканана. (Бурныя апладысменты).

\*) 3 прамовы на ўсебеларускай нарадзе перадавікоў ураджайнасці.



Таварыш **Сталін** у кожным сваім выступленні гаворыць аб тым, што ў нас стварыліся і ствараюцца людзі, якія па прадукцыйнасці працы, па ўменню працаваць, па адносінах да працы, па свайму культурнаму росту—людзі новыя, людзі камунізма. І таварыш **Сталін** вучыць нас, кіраўнікоў, як трэба гэтым людзям клапаціва і ўважліва дапамагаць, узнімаць іх, вырошчваць, ствараць абста-ноўку для іх работы.

На нас, кіраўніках, ляжыць вялікая задача—дапамагчы перада-вікам, знатным людзям калгасаў, стаханаўцам, дапамагчы так, як вучыць нас таварыш **Сталін**.

Майце на ўвазе, што калі мы выканаем гэта ўказанне таварыша **Сталіна**, калі дапаможам перадавым знатным людзям калгасных палёў, дапаможам стаханаўцам прамысловасці, то мы зробім адну з найвялікшых спраў.

Паглядзіце, якія выдатныя людзі выраслі і растуць у калгасах Совецкай Беларусі.

З прысутных тут 680 дэлегатаў больш паловы прэміраваны ўжо больш чым па тры разы. Значыць, гэта людзі новыя, працуюць па-новаму. Старшынь калгасаў, намеснікаў старшынь калгасаў, бры-гадзёраў тут да 400 чалавек. Значыць, больш паловы прысутных—гэта людзі, якія вырашаюць справу ў калгасах.

Астатнія—гэта знатныя трактарысты, машыністы малатарань, людзі, аўладаўшыя тэхнікай, машынай. Ёсць тут стаханаўцы па ра-монту трактароў. Ёсць аграномы, людзі навукі, ведаў сельскай гас-падаркі.

З 680 дэлегатаў 680 чалавек—гэта нашы беларусы. Значыць, ся-род знатных людзей Беларусі па сельскай гаспадарцы велізарная большасць—гэта беларусы, якія не так даўно прыгнатыліся, якіх лічылі адным з адсталых народаў, якіх оптам і ў розніцу прадавалі і польскія паны і памешчыкі, і нямецкія генералы, і ворагі бела-рускага народу—контррэвалюцыйныя нацдэмы. А сёння з беларусаў мы маем добрых арганізатараў, знатных людзей. А сёння беларусы—гэта вялікі свабодны народ, які разам з другімі народамі Совецкага саюза пры дапамозе Чырвонай арміі вызваліўся ад усіх дармаедаў, ад усіх эксплуатаатараў, ад усіх памешчыкаў, паноў і цароў, якія кроў народную пілі, і робіць сваімі моцнымі пролетарскімі і кал-гаснымі рукамі вялікую справу будаўніцтва соцыялізма. (**Працяж-ныя апладысменты**).

Совецкая Беларусь за апошнія гады стала перадавой, ордэнанос-най рэспублікай. Мы пашлі наперад таму, што нам Совецкі саюз, партыя і, у асаблівасці, асабіста таварыш **Сталін** аказалі велізарную дапамогу. (**Бурныя апладысменты**).

Мы маем у сельскай гаспадарцы некалькі тысяч трактароў, маем тысячы складанейшых машын. У 1936 годзе мы атрымліваем самыя складаныя машыны—200 камбайнаў, якіх раней Беларусь і не ба-чыла.

Мы маем велізарны рост нашай прамысловасці. Мы бачым са-праўдны росквіт нашай беларускай культуры, навукі, мастацтва. Выдатныя людзі выраслі і растуць. Значыць, дапамога нам аказана велізарная. Значыць, задачы, пастаўленыя на 1936 год, мы без-умоўна выканаем. Трэба, каб на вялікую справу выканання ўказан-няў таварыша **Сталіна** ўзнялася ўся наша калгасная Беларусь.

Таварыш **Сталін** паставіў пытанне аб тым, каб людзей берагчы,



менш перакідваць, каб людзі добра вывучалі сваю справу. А ў нас гэта ўказанне таварыша Сталіна яшчэ дрэнна выконваецца.

Ясна, што калі ў калгасе змяняецца па некалькі раз у год старшыня, то такі калгас дрэнна працуе. Мы гэта ў Беларусі часта бачылі.

Старшыня калгаса павінен працаваць у калгасе падрад—самае меншае 3 гады.

Старшыню калгаса без пастановы агульнага сходу калгаснікаў, як сказана ў сталінскім статуте,—а гэта непарушны закон,—ніхто не мае права знімаць. Вось тады справа будзе моцная.

Тут выступаў брыгадзёр калгаса «Чырвоныя горкі», Сосніцкага сельсовета, Полацкага раёна, тав. Тачылаў, які працуе брыгадзірам у калгасе 5 год.

Значыць, чалавек па свайму калгасу, па сваёй брыгадзе ўсё ведае, усіх людзей ведае. Калі патрэбна якую работу зрабіць, то ён ведае і разлічвае, што на такую справу лепш падыдзе Сцяпан, а Іван не падыдзе, а другую справу зробіць іменна Іван.

Іменна таму ва Усціна Васільевіча Тачылава—такая бадзёрасць і ўпэўненасць, калі ён гаворыць: «Сіла наша—магутная. Мы—камандзіры сваёй зямлі. Калі разгорнутым фронтам уся мая брыгада—12 мужчын і 23 жанчыны—выйдзе на работу, дык якая зямля ні была-б, але, калі мы скажам, што яна павінна даць ураджай, яна гэты ўраджай дасць».

Правільна ён гэта сказаў. (Апладысменты)

Чаму тав. Тачылаў такую мае ўпэўненасць? Таму, што доўга працуе, справу ведае, людзей ведае, сілы правільна расставіў.

Вось таму мы лічым, што старшыня калгаса і брыгадзёр павінен доўгі час—не менш 3 гадоў—працаваць у калгасе, каб добра ведаць гаспадарку.

Нельга цярэць такое становішча, якое было ў нас, у БССР, хоць-бы ў 1935 годзе. Ёсць раёны ў нас, у БССР, дзе старшыні калгасаў за адзін год змяніліся больш чым у палове ўсіх калгасаў гэтага раёна.

Нельга далей цярэць, калі ў паасобных раёнах—у пятай частцы ўсёй колькасці калгасаў—старшыні калгасаў мяняліся па 2—3 разы за год. Такі калгас не можа добра працаваць. Нават калі ў гэтым калгасе будуць і добрыя брыгадзіры, і калгаснікі, але не будзе кіраўніка, які ведае ўсю работу, ведае брыгады, людзей гэтых брыгад, ведае ўчасткі, насенне, машыны, коней, справа не пойдзе. А як ён можа ўсё гэта ведаць, калі ў адным калгасе 2—3 месяцы працуе, а потым у другім калгасе—некалькі месяцаў?

А вазьміце, таварышы, раён—гэта гаспадарка не маленькая. І мы лічым, што сакратар райкома партыі, старшыня райвыканкома, загадчык райземадзела, дырэктар МТС, аграном павінны 4—5 гадоў грацаваць у раёне, каб добра ведаць раён.

Таму мы рашылі, што кадры ў нас павінны быць моцныя, правяраныя, ведаючыя, авалодваючыя тэхнікай, якім мы будзем аказваць усямерную дапамогу.